

ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΙΣ ΛΑΤΙΝΙΚΩΝ ΚΕΙΜΕΝΩΝ

ΜΑΘΗΜΑ 27°

ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΩΡΙΜΑΖΕΙ ΟΠΩΣ ΟΙ ΚΑΡΠΟΙ

Όταν ο Άκκιος από τη Ρώμη πήγε στον Τάραντα, όπου ο Πακούβιος σε μεγάλη πια ηλικία είχε αποσυρθεί, έμεινε στο σπίτι του. Ο Άκκιος, που ήταν πολύ μικρότερος στην ηλικία, την τραγωδία του, της οποίας το όνομα είναι «Ατρέας», διάβασε σ' αυτόν που το επιθυμούσε. Τότε ο Πακούβιος του είπε πως ήταν βέβαια ηχηρά και μεγαλόπρεπα, όσα είχε γράψει αλλά του φαινόταν κάπως τραχιά και στυφά. «Έτσι είναι » είπε ο Άκκιος «όπως τα λες · κι ούτε βέβαια μετανιώνω γι' αυτό · γιατί ελπίζω πως θα είναι καλύτερα αυτά που θα γράψω αργότερα. Γιατί αυτό που συμβαίνει με τους καρπούς, το ίδιο λένε πως συμβαίνει και με το πνεύμα : αυτοί που γεννιούνται σκληροί και πικροί, αργότερα γίνονται γινωμένοι και ευχάριστοι· όσοι όμως βγαίνουν από την αρχή μαραμμένοι και μαλακοί, αργότερα δεν ωριμάζουν αλλά σαπίζουν».

ΜΑΘΗΜΑ 28°

ΣΤΑ ΙΧΝΗ ΕΝΟΣ ΔΡΑΠΕΤΗ ΔΟΥΛΟΥ

Ο δούλος του Αισώπου μας, ο Λίκινος, που σου είναι γνωστός, δραπέτευσε από τη Ρώμη στην Αθήνα. Αυτός στην Αθήνα κοντά στον Πάτρωνα τον Επικούρειο έμεινε λίγους μήνες σαν ελεύθερος κι από εκεί πήγε στην Ασία. Αργότερα κάποιος Πλάτωνας από τις Σάρδεις, όταν έμαθε από γράμμα του Αισώπου πως αυτός ήταν δραπέτης, τον έπιασε και τον παρέδωσε στη φυλακή στην Έφεσο. Εσύ, αναζήτησε τα ίχνη του ανθρώπου, σε παρακαλώ, και με την πιο μεγάλη φροντίδα είτε στείλε τον στη Ρώμη είτε φέρε τον μαζί σου επιστρέφοντας από την Έφεσο. Μη σε απασχολήσει, πόσο κοστίζει ο άνθρωπος. Γιατί έχει μικρή αξία όποιος είναι τόσο ασήμαντος. Αλλά εξαιτίας της ελεεινής πράξης και του θράσους του δούλου, ο Αίσωπος οργίστηκε τόσο πολύ, ώστε τίποτα δε θα μπορούσε να είναι πιο ευχάριστο σ' αυτόν από την επανάκτηση του δραπέτη.

ΜΑΘΗΜΑ 29°

Ο ΟΚΤΑΒΙΑΝΟΣ, Ο ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ ΚΑΙ ΤΟ ΚΟΡΑΚΙ

Όταν ο Οκταβιανός μετά τη νίκη του στο Άκτιο επέστρεφε στη Ρώμη, κάποιος άνθρωπος έτρεξε προς αυτόν κρατώντας ένα κοράκι · το είχε διδάξει να λέει τα εξής (λόγια): «Χαίρε, Καίσαρα, νικητή (και) στρατηγέ». Ο Καίσαρας ενδιαφέρθηκε πολύ να αγοράσει το κοράκι · το αγόρασε λοιπόν για είκοσι χιλιάδες σηστερτίους. Αυτό το παράδειγμα παρακίνησε κάποιον παπουτσή να μάθει τον ίδιο χαιρετισμό σε ένα κοράκι. Για πολύ καιρό ματαιοπονούσε · κάθε φορά που το πουλί δεν απαντούσε, ο παπουτσή συνήθιζε να λέει: «Κρίμα στον κόπο μου!». Επιτέλους το κοράκι έμαθε το χαιρετισμό και ο παπουτσή, επιθυμώντας τα χρήματα, το έφερε στον Καίσαρα. Όταν ο Καίσαρας άκουσε το χαιρετισμό, είπε: «Στο σπίτι μου ακούω αρκετούς τέτοιους χαιρετισμούς». Τότε το κοράκι θυμήθηκε τα λόγια του κυρίου του: «Κρίμα στον κόπο μου!». Ο Αύγουστος γέλασε μ' αυτά τα λόγια και αγόρασε το πουλί για τόσο μεγάλο ποσό, όσο δεν είχε αγοράσει κανένα μέχρι τότε.

ΜΑΘΗΜΑ 30°

Ο ΛΙΚΙΝΙΟΣ ΜΟΥΡΗΝΑΣ ΚΑΙ ΤΑ ΗΘΗ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

Αυτός (ο άνθρωπος) όμως, κύριοι δικαστές, και βρέθηκε στην Ασία και άντρα γενναιότατο, τον πατέρα του, πολύ βοήθησε στους κινδύνους, (τον) παρηγόρησε στους μόχθους, και τον συγχάρηκε στη νίκη του. Κι αν η Ασία έχει κάποια υποψία τρυφής, οφείλουμε να επαινούμε το Μουρήνα, γιατί είδε την Ασία αλλά έζησε στην Ασία με εγκράτεια. Για το λόγο αυτό οι κατηγοροί του δεν κατηγορήσαν τον Μουρήνα για το όνομα « Ασία», από την οποία δημιουργήθηκε έπαινος για την οικογένειά του, υστεροφημία για το γένος του, τιμή και δόξα για το όνομά του, αλλά (τον) κατηγορήσαν) για κάποια ατιμία και ντροπή που είτε αποκτήθηκε στην Ασία ή μεταφέρθηκε από την Ασία. Το ότι υπηρέτησε τη στρατιωτική του θητεία στον πόλεμο αυτό υπήρξε δείγμα ανδρείας · το ότι υπηρέτησε με πολύ μεγάλη προθυμία όταν ο πατέρας του ήταν στρατηγός υπήρξε δείγμα σεβασμού (προς αυτόν) · το ότι το τέλος της θητείας του συνέπεσε με τη νίκη και το θρίαμβο του πατέρα του υπήρξε δείγμα καλής τύχης.

Επιμέλεια:
Καρβελά Διονυσία